

13-05-2018

প্ৰাতঃমুৰলী

ওম শান্তি

"অব্যক্ত মহাবাক্য"

ৰিভাইজ: 10-11-1983 মধুবন

"মুখ্য ভাৱা-ভগ্নীসকলৰ সভাৰ সময়ত অব্যক্ত বাপদাদাৰ উচ্চাৰিত মধুৰ অমূল্য মহাবাক্য"

আজি সৰ্ব শক্তিৰ সাগৰ পিতাই শক্তিসেনাক চাই আছেহঁক। প্ৰত্যেকৰ মস্তকত ত্ৰিশূল অৰ্থাৎ ত্ৰিমূৰ্তি স্মৃতিৰ স্পষ্ট চিহ্ন দেখা গৈছে। শক্তিৰ চিহ্ন ত্ৰিশূল দেখুওৱা হয়। গতিকে প্ৰত্যেকেই ত্ৰিশূলধাৰী শক্তি সেনা হোৱা নহয়। বাপ-দাদা আৰু তোমালোক। এই ত্ৰিমূৰ্তি সদায় স্পষ্ট ৰূপত থাকেনে, নে কেতিয়াবা সুপ্ত কেতিয়াবা জাগ্ৰত হয়? বাপদাদাৰ লগত মই শ্ৰেষ্ঠ শক্তিশালী আত্মা হওঁ, এয়াও মনত থাকেনে? এই ত্ৰিমূৰ্তিৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা শক্তিত শিৱ প্ৰত্যক্ষ হ'ব। বহুতো মন্দিৰত বাপদাদাৰ যুগ্ম স্মাৰক শিৱৰ প্ৰতিমাৰ লগত সেই প্ৰতিমাৰ মানৱীয় আকাৰো দেখুওৱা হয়। এয়া হ'ল বাপদাদাৰ যুগ্ম ৰূপৰ স্মাৰক। লগতে শক্তিকো দেখুওৱা হয়। সেয়েহে এই ত্ৰিমূৰ্তি স্মৃতি স্বৰূপ স্থিতিৰে সহজে সাক্ষাৎকাৰ মূৰ্ত হৈ যাব। এতিয়া সেৱাধাৰী মূৰ্ত, ভাষণ কৰ্তা মূৰ্ত, মাষ্টাৰ শিক্ষক হৈছা। এতিয়া সাক্ষাৎকাৰ মূৰ্ত হ'ব লাগিব। তপস্বী হ'লা, মহাতপস্বী হ'ব লাগিব।

আজিকালি সেৱা বুলিয়েই কোৱা, তপস্যা বুলি কোৱা, অধ্যয়ন বুলি কোৱা, পুৰুষাৰ্থ বুলি কোৱা, পৰিত্ৰতাৰ সীমা বুলি কোৱা, কেনে লহৰত চলি আছে, জানানে? সহজ যোগীৰ 'সহজ' শব্দৰ লহৰত চলি আছে। কিন্তু অন্তিম সময় অনুসৰি মনুষ্য আত্মাক বাণীৰ নহয় কিন্তু শ্ৰেষ্ঠ প্ৰকল্পন, শ্ৰেষ্ঠ বায়ুমণ্ডল, যাৰ দ্বাৰা সাক্ষাৎকাৰ সহজ হৈ যাব তাৰ আৱশ্যকতা আছে। অনুভৱো সাক্ষাৎকাৰ সমান হয়। শুনাওতা বহুত আছে যাক শুনোৱা তেওঁলোকো শুনোৱাত কম নহয়। কিন্তু অভাৱ হ'ল সাক্ষাৎকাৰ কৰোৱাৰ। সেয়া কৰাব নোৱাৰে। এয়াই বিশেষত্ব, এয়াই নবীনতা, এয়াই সিদ্ধি তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মসকলৰ মাজত আছে। এই বিশেষত্বক মঞ্চলৈ (ষ্টেজ) আনা। এই বিশেষত্বৰ আধাৰত সকলোৱে বৰ্ণনা কৰিব যে আমি দেখিলো, আমি পালো। আমি কেৱল শুনাই নহয় কিন্তু সাক্ষাৎ পিতাৰ ৰেঙনি অনুভৱ কৰিলো। অমুক ভগ্নী বা ভায়ে কৈ আছিল, এইটো অনুভৱ নহয়। কিন্তু এওঁৰ দ্বাৰাই কোনো অলৌকিক শক্তিয়ে কৈ আছিল। যিদৰে আদিতে যেতিয়া ব্ৰহ্মাৰ বিশেষ শক্তিৰ সাক্ষাৎকাৰ হ'ল, তেতিয়া কি বৰ্ণনা কৰিলে! এয়া কোন আছিল, কি আছিল! এনেকৈ শুনোতা সকলৰ অনুভৱ হওক যে এওঁ কোন আছিল? কেৱল পইণ্ট যাতে নুশুনে কিন্তু মস্তকত পইণ্ট অফ লাইট (জ্জকুটিৰ মাজত প্ৰকাশ বিন্দু) দেখা দিয়ক। এই নতুনত্বই সকলোৰে পৰিচয়ৰ চকু খুলিব। এতিয়া পৰিচয়ৰ চকু খোলা নাই। এতিয়াতো আনৰ শাৰীতে তোমালোককো ৰাখিছে। যি দৰে তেওঁলোক এওঁলোকো তেনেকুৱাই। যেনেকৈ তেওঁলোকে কয় এওঁলোকেও সেয়াই কয়। এওঁলোকেও কৰে। কিন্তু এওঁলোক সেইসকলেই যাক আমি আহ্বান কৰো, যাৰ অপেক্ষা কৰি আছো - এতিয়া এইটো অনুভূতিৰ আৱশ্যকতা আছে। ইয়াৰ সাধন হৈছে কেৱল এটা শব্দ সলনি কৰা। সহজ যোগীৰ লহৰ সলনি কৰা। সহজ শব্দ প্ৰবৃত্তিত ব্যৱহাৰ নকৰিবা। কিন্তু সৰ্ব সিদ্ধি স্বৰূপ হোৱাত ব্যৱহাৰ কৰা। শ্ৰেষ্ঠ যোগীৰ লহৰ, মহাতপস্বীৰ লহৰ, সাক্ষাৎকাৰ মূৰ্ত হোৱাৰ লহৰ, আত্মিকতাৰ লহৰ, এতিয়া ইয়াৰ আৱশ্যকতা আছে। এতিয়া ইয়াৰ দৌৰ লগোৱা। সংবাদ কিমানক দিলা, এয়াতো 7 দিনৰ পাঠ্যক্ৰম কৰা সকলৰ কাম। তেওঁলোকেও এই সংবাদ দিব পাৰে। কিন্তু এইটো দৌৰ লগোৱা - অনুভৱ কিমানক কৰালা। অনুভৱ কৰাব লাগে, অনুভৱী বনাব লাগে। এইটো লহৰ এতিয়া চাৰিওফালে হ'ব লাগে। বুজিলা।

1984 ৰ বৰ্ষ আহি আছে। 84 ঘণ্টাৰ শক্তি বিখ্যাত। সকলো দেৱীৰ মহিমা আছে। 84 বাৰ ঘণ্টাটো বজাব তেতিয়াহে গায়ন হ'ব, 84 ঘণ্টা আছে। এতিয়া আদিৰ সমান সাক্ষাৎকাৰৰ লহৰ বিয়পোৱা। ঝংকাৰ কৰা। তোমালোকে সাক্ষাৎ পিতাৰ সমান হোৱা তেতিয়া স্বতঃ সাক্ষাৎকাৰ হৈ যাব। এতিয়া অলপ অলপ অনুভৱ কৰে কিন্তু চাৰিওফালে এই লহৰ বিয়পোৱা। যিদৰে

মেলাৰ লহৰ বিয়পোৱা নহয়? মেলা বহুত পাতিলা, সমাৰোহো বহুত কৰিলা। এতিয়া মিলন সমাৰোহ উদ্‌যাপন কৰা। নতুন বৰ্ষৰ বাবে নতুন পৰিকল্পনা কৰিবলৈ আহিছা। সৰ্বপ্ৰথমে নিজকে সকলো দুৰ্বলতাৰ পৰা মুক্ত (plain) কৰাৰ পৰিকল্পনা (plan) কৰা, তেতিয়াহে সাক্ষাৎকাৰ হ'ব। যদি এই সভাত এই প্লেন (আঁচনি) প্ৰেক্টিকেলত (বাস্তৱত) পৰিণত হয়, তেন্তে সেৱা তোমালোকৰ আগত শৰণাগত হ'ব। এতিয়া বাপদাদাৰ এই আশা পূৰণ কৰিব লাগে। আশা এতিয়াও পূৰণ হোৱা নাই। সভাটো হৈ যায়। বাপদাদাৰ ওচৰত চাৰ্ট সকলোৰেটো আছে নহয়। কেৱল সন্মান বক্ষাৰ খাতিৰত বাপদাদাই নকয়। ভাল বাৰু। আজিতো অকল লগ কৰিবলৈ আহিছো, চাৰ্ট শুনাবলৈ নহয়। (দাদীৰ প্ৰতি) তোমাৰ সখী (দীদী) কত আছে? গৰ্ভত? গৰ্ভত নিমিত্ত হিচাপে আছে কিন্তু এতিয়াও সেৱাৰ পৰিক্ৰমা লগাই আছে। যিদৰে ব্ৰহ্মা পিতাৰ লগত সাক্ষাৰ ৰূপত জগত অম্বাৰ পিছত সংগী হৈছিল। তেনেকৈ এতিয়াও অব্যক্ত ব্ৰহ্মাৰ লগত আছে। সেৱাত সংগীৰ পাৰ্ট বজাই আছে। নিমিত্ত কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ বন্ধনত আছে কিন্তু বিশেষ সেৱাৰ বন্ধনত আছে। যিদৰে যজ্ঞৰ স্থাপনা কাৰ্য প্ৰথম অৱস্থাত বিশেষ ভাৱে জগত অম্বাই চম্ভালিছিল। জগত অম্বাৰ পাছত বিশেষ নিমিত্ত ৰূপত এই আত্মাৰ (দীদী) দ্বায়িত্বত আছিল। যদিও আৰু সংগী আছিল কিন্তু বিশেষ মঞ্চত আৰু সাক্ষাৰ ব্ৰহ্মাৰ লগত পাৰ্ট আছিল। এতিয়াও ব্ৰহ্মা পিতা আৰু দীদীৰ পৰস্পৰ আত্মিক বাৰ্তালাপ, মনোৰঞ্জন আৰু সেৱাৰ বিভিন্ন পাৰ্ট চলি থাকে। নতুন সৃষ্টিৰ স্থাপনাৰ কাৰ্যত বিশেষ ব্ৰহ্মাৰ লগত অন্য আত্মাসকলৰো পাৰ্ট এতিয়া তীব্ৰ গতিত চলি আছে। যিদৰে সাক্ষাৰ দীদীৰ বিশেষ সংস্কাৰ, সেৱাৰ পৰিকল্পনাক বাস্তৱত ফলিত কৰাত, উৎসাহ উদ্দীপনা যোগোৱাত আছিল। তেনেকৈ এতিয়াও সেই সংস্কাৰেই নতুন দুনিয়াৰ স্থাপনাৰ কাৰ্যত নিমিত্ত হোৱা গ্ৰন্থক আৰু তীব্ৰ গতি প্ৰদান কৰাৰ পাৰ্ট চলি আছে। দীদীৰ বিশেষ বাণী মনত আছেনে? উমংগ-উৎসাহত অনাৰ বিশেষ শব্দ কি আছিল? সদায় সেই এটাই শব্দ থাকিব নে কিবা আৰু নতুন কৰা উচিত। এতিয়া কি হৈ আছে? বাৰে বাৰে সুধিছিল, কি নতুনত্ব আনিলা? এনেয়েও অব্যক্ত ব্ৰহ্মাৰ লগত বাৰে বাৰে এইটো শব্দৰেই আত্মিক বাৰ্তালাপ কৰিছিল। এড্‌ভান্স (আগতীয়া) পাৰ্টিকো উৎসাহ-উদ্দীপনা যোগাই আছে। এতিয়ালৈকে কি কি কৰিলা, কি হৈ আছে। সেই সংস্কাৰেই বাস্তৱত ৰূপায়ণ কৰি আছে। কাকো বহি থাকিবলৈ দিয়া নাছিল নহয়। এড্‌ভান্স পাৰ্টিকো এতিয়া মঞ্চলৈ অনাৰ কাম কৰি আছে। নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ সংস্কাৰ আছিল নহয়। এতিয়া এড্‌ভান্স পাৰ্টৰ নিয়ন্ত্ৰণক হৈছে। সেৱাৰ সংস্কাৰ এতিয়াও জাগ্ৰত ৰূপত আছে। বুজিলা! এতিয়া দীদী ক'ত আছে। এতিয়াটো বিশ্ব পৰিক্ৰমা কৰি আছে। যেতিয়া চিট লৈ ল'ব তেতিয়া শুনাম। এতিয়া তেওঁ তোমালোকক সহযোগ দিবৰ বাবে বহুত ডাঙৰ ডাঙৰ পৰিকল্পনা কৰি আছে। এতিয়া পলম নহ'ব। ভাল বাৰু।

এনেকুৱা সদায় শ্ৰেষ্ঠ যোগী, সদায় মহান তপস্বী মূৰ্ত, সাক্ষাৎ পিতা হৈ পিতাৰ সাক্ষাৎকাৰ কৰাওঁতা আৰু চাৰিওফালে "আমি পালো, আমি দেখিলো" এই প্ৰাপ্তিৰ লহৰ বিয়পাই দিওঁতা, এনেকুৱা মহান তপস্বী মূৰ্তসকলক দেশ-বিদেশৰ সৰ্ব স্নেহী সেৱাত মগ্ন হৈ থকা সকলো সন্তানৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

সভাত অংশগ্ৰহণ কৰা সকলৰ প্ৰতি:-

সভাতো হৈয়ে গ'ল। সভা পতা হয় বিশ্বক পিতাৰ সমীপলৈ আনিবৰ বাবে। কেৱল সংবাদ দিবৰ বাবে নহয়। সমীপত আনিলে সংগৰ ৰং লাগে নহয়। যিমনে পিতাৰ সমীপত আহে, সিমনেই সংগৰ ৰং লাগে। য'ত শূনিব লাগে তাত কিছু শূনা হয় - কিছু পাহৰি যোৱা হয় কিন্তু যি সমীপত আহি যায় তেওঁ পিতাৰ সমীপত থকাৰ বাবে আত্মিক ৰঙেৰে ৰঙীন হৈ থাকে। তেন্তে এতিয়া কি সেৱা আছে? সমীপত অনাৰ। সংবাদটো দি দিলা। সংবাদদাতা (পয়গম্বৰ) হৈ সংবাদ দিয়াৰ ভূমিকা পালন কৰিলা। কিন্তু এতিয়া কি হ'ব লাগিব? শক্তিক সদায় কি ৰূপত মনত পেলায়। সকলো শক্তি সেনা হোৱা নহয়। শক্তিক সদায় মাতৃৰ ৰূপত স্মৰণ কৰে, পালনা লোৱাৰ সংকল্পৰে স্মৰণ কৰে। সংবাদটো বহুত দিলা আৰু এতিয়া দিওঁতাও তৈয়াৰ হৈ গল, এতিয়া প্ৰয়োজন প্ৰতিপালন কৰোঁতাৰ। যিসকল বিশেষভাৱে নিমিত্ত হৈছে তেওঁলোকৰ কাম হ'ল

এতিয়া প্রতি চেকেণ্ড পিতাৰ প্ৰতিপালনত থকা আৰু সকলোকে পিতাৰ প্ৰতিপালন দিয়া। যিদৰে সৰু লৰা-ছোৱালী সদায় প্ৰতিপালনত থকাৰ বাবে কিমান ফুৰ্তিত থাকে। যিয়েই নহওঁক কিন্তু পালনাত থকাৰ বাবে কিমান সুখী হৈ থাকে। সেইদৰে তোমালোক সকলোৱে সৰ্ব আত্মাক প্ৰভু পালনৰ চক্ৰ ছায়াত চলাৰ অনুভৱ কৰোৱা। তেওঁলোকে বুজি পাওঁক যে আমি প্ৰভুৰ পালনৰ চক্ৰ ছায়াত চলি আছে। এওঁলোকে আমাক প্ৰভু প্ৰতিপালনৰ দৃষ্টি দি আছে। গতিকে এতিয়া প্ৰতিপালনৰ আৱশ্যকতা আছে। তেন্তে প্ৰতিপালন কৰোঁতা হোৱা নে সংবাদদাতা হোৱা? সংবাদদাতা বুলিতো আজি কালি বহুতে ক'বলৈ লৈছে। সংবাদদাতা হোৱাটো বহুত সাধাৰণ কথা। কিন্তু এতিয়া যিয়েই আহে তেঁও এনেকুৱা অনুভৱ কৰক যে মই ঈশ্বৰীয় প্ৰতিপালনৰ চক্ৰ ছায়াত আহি গ'লো। ইয়াকে কোৱা হয় সমন্ধলৈ অনা।

সকলো অনন্য হোৱা নহয়। অনন্য অৰ্থাৎ যি আনে কৰিব নোৱাৰে সেয়া কৰি দেখুওৱাত। যি সকলোৱে কৰে সেয়াই কৰাতো কোনো ডাঙৰ কথা নহয়। প্ৰতিপালনৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁলোকক শক্তিশালী বনোৱা, তেওঁলোকৰ সংকল্পক, শক্তিক জাগ্ৰত কৰা, উৎসাহ-উদ্দীপনাত অনা। প্ৰতিটো কথাতে শক্তি ৰূপ বনোৱা। এই ৰূপৰ প্ৰতিপালন এতিয়া বেছি কৈ লাগে। চলি আছে, কিন্তু শক্তিশালী আত্মা হৈ চলাৰ এতিয়া প্ৰয়োজন। যদি কোনোৱা নতুনো আহে তেন্তে ঈশ্বৰীয় শক্তিৰ অনুভূতি যাতে নিশ্চয় কৰে। বাণীৰ শক্তিৰ অনুভূতিতো হৈ আছে কিন্তু ইয়াত ঈশ্বৰীয় শক্তি আছে, এইটো অনুভৱ কৰোৱা। মঞ্চলৈ আহিলে মনত থাকে - ভাষণ দিব লাগে, কিন্তু এইটো বেছিকৈ মনত থাকক, ভাষণ নিমিত্ত মাথোন প্ৰকৃততে ঈশ্বৰীয় শক্তিৰ অনুভৱ কৰাব লাগিব। বাণীতো ঈশ্বৰীয় শক্তিৰ আভাস ফুটি উঠক। ইয়াকে কোৱা হয় অনাসক্ত ভাৱ (ন্যাৰাপন)। ভাষণ বহুত ভাল কৰিলা গতিকে ভাষণ কৰ্তাৰ ৰূপত দেখিলে নহয়। এয়া ঈশ্বৰীয় অলৌকিক আত্মা হয়, এইটো ৰূপত দেখক। এয়া অনুভৱ কৰাব লাগে। এই অনুভৱেই ঈশ্বৰীয় বীজ ৰোপণ কৰি দিয়ে। সেই বীজ আৰু ওলাই যাব নোৱাৰে। এক চেকেণ্ডো যদি কাৰোৱাৰ অনুভৱ হৈ যায় তেন্তে তেওঁ অন্তিম সময়লৈকে পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া নহয়। ঈশ্বৰীয় ৰেঙনিৰ অনুভৱ যিয়ে আহিয়ে কৰিলে তেওঁলোকৰ চাল-চলন, সেৱা কৰাৰ ধৰণ সেয়া অন্য ধৰণৰ হয়। যিয়ে কেৱল শুনি প্ৰভাৱিত হয় তেওঁৰ চলন বেলেগ হয়, যি কেৱল প্ৰেমত চলিছে, তেওঁৰ চলন বেলেগ হয়। বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ থাকে নহয়। গতিকে এতিয়া প্ৰথমে নিজকে ঈশ্বৰীয় প্ৰতিপালনত থকাৰ অনুভৱ কৰা তেতিয়া আনৰো অনুভৱ হ'ব। সেৱাত চলি আছে কিন্তু সেৱাও পালনা হয়। কিন্তু এয়া যাতে জাগ্ৰত হৈ ৰয়। ঈশ্বৰীয় প্ৰতিপালনত চলি আছে। সেৱাই শক্তিশালী বনায়, সেয়াও ঈশ্বৰীয় প্ৰতিপালন নহয় জানো। এইটো দৃঢ় সংকল্প কৰা উচিত। অনন্য অৰ্থাৎ পিতাৰ সমান আৰ্হি। আচ্ছা।

বিদেশী সন্তানসকলক স্নেহ সহিত স্মৰণ কৰি:-

সকলো ডবল বিদেশী সন্তানসকলক প্ৰতিদানত বাপদাদাই বিশেষ পদমণ্ডল স্নেহ সহিত স্মৰণ কৰি আছে। সকলোৱে যি পত্ৰ আৰু বাতৰি লিখি পঠিলা তাৰ প্ৰতিদানত সকলো সন্তানক পুৰুষাৰ্থ তীব্ৰ কৰাৰ শুভেচ্ছা জনাইছো আৰু লগতে পুৰুষাৰ্থ কৰোতে যদি পাশ্চাত্য আহি যায় তাৰ বাবে ভয় খোৱাৰ কোনো কথা নাই। যিবিলাক পাশ্চাত্য আহে সেয়া স্মৰণ আৰু আনন্দৰে পাৰ কৰি গৈ থাকা। বিজয় বা সফলতাতো তোমালোকৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ। পাশ্চাত্য পাৰ কৰিলা আৰু লক্ষস্থান পাই গ'লা সেয়েহে যিকোনো ডাঙৰ কথা সৰু কৰিবলৈ নিজে ডাঙৰ মঞ্চত স্থিত হৈ যোৱা তেতিয়া ডাঙৰ কথাও নিজে নিজে সৰু হৈ যাব। তলত স্থিত হৈ ওপৰৰ বস্তু চালে তেতিয়া ডাঙৰ যেন লাগে। গতিকে উচ্চ স্থিতিত স্থিত হৈ যিকোনো ডাঙৰ বস্তু চোৱা তেতিয়া সৰু যেন অনুভৱ হ'ব। যেতিয়া কোনো পৰিস্থিতি আহে বা কোনো প্ৰকাৰৰ বিঘ্ন আহে তেতিয়া নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ স্থিতিত, অতি উচ্চ স্থিতিত স্থিত হৈ যোৱা। পিতাৰ লগত বহি যোৱা তেতিয়া পিতাৰ সংগৰ ৰঙো সহজে লাগি যাব। সংগও পাই যাব। আৰু উচ্চ স্থিতিৰ কাৰণে সকলো কথা সৰু যেন অনুভৱ হ'ব, সেয়েহে ভয় নাখাব। অন্তৰ দুখিত নকৰিবা কিন্তু সদায় সুখৰ দোলনাত দুৰি থাকা তেতিয়া সফলতা তোমালোকৰ সন্মুখত আহিব। সফলতা পাম নে নাপাম সেয়া চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজনো নহ'ব। বৰঞ্চ সফলতা নিজে নিজে তোমালোকৰ সন্মুখত আহিব। প্ৰকৃতিয়ে

সফলতাৰ মালা নিজেই পিন্ধাই দিব। পৰিস্থিতি পৰিৱৰ্তন হৈ বিজয়ৰ মালা হৈ পৰিব সেয়েহে অতি সাহসী, উৎসাহী, উল্লাসত থাকোতা, মাজে মাজে অলপ এনেকুৱা হ'লেও সেই বিষয়ে নাভাবিবা। সময় পাৰ হৈ গ'ল, পৰিস্থিতি পাৰ হৈ গ'ল পুনৰ সেই বিষয়ে ভাবিলে সেয়া ব্যৰ্থ হৈ যায় সেয়েহে যেনেকৈ সময় পাৰ হৈ গ'ল তেনেকৈ নিজৰ বুদ্ধিৰ পৰাও "যি গ'ল সেয়া গ'ল", যিয়ে হৈ যোৱাটো হৈ গ'ল তেনেকৈ ভাবে তেওঁ সদায় নিশ্চিত হৈ থাকে। সদায় উৎসাহ-উদ্দীপনাত থাকে সেয়েহে বাপদাদাই বিশেষকৈ এনেকুৱা উৎসাহ-উদ্দীপনাত থাকোতা, সাহসী সন্তানসকলক বিশেষ অমৃতবেলা মনত পেলায় আৰু বিশেষ শক্তি দিয়ে, সেই সময়ত নিজে প্ৰাৰ্থনা বুলি ভাবি সেই শক্তি গ্ৰহণ কৰিলে বহুত ভাল অনুভৱ হ'ব।

অমৃতবেলা আলস্য আহি যায়:-

আনন্দৰ পইণ্টৰ ওপৰত মনন কমকৈ কৰা। যদি পূৰা দিন মনন চলি থাকে তেন্তে অমৃতবেলাও সেই মনন কৰা খাজনা সন্মুখলৈ আহিলে আনন্দিত হ'বা তেতিয়া আলস্য নাহে। কিন্তু গোটেই দিন মনন কমকৈ কৰিলে সেই সময়ত (অমৃতবেলা) মনন কৰিবলৈ যত্ন কৰিলে তেতিয়া মনন কৰিব নোৱাৰি কিয়নো বুদ্ধি সতেজ (ফ্ৰেচ) হৈ নাথাকে। তেতিয়া মননো নহয়, অনুভৱো নহয়, আলস্যৰ ভাৱ আহি যায়। অমৃতবেলা শক্তিশালী বনাবৰ বাবে গোটেই দিনটোৰ বাবে যি শ্ৰীমত দিয়া হৈছে সেই অনুসৰি চলাটো বহুত আৱশ্যক। গতিকে গোটেই দিন মনন কৰি থাকা। জ্ঞান ৰত্নৰে খেলি থাকা তেতিয়া সেই আনন্দৰ কথা মনলৈ আহিলে টোপনি আঁতৰি যাব আৰু আনন্দত এনেকুৱা অনুভৱ কৰিবা যেন এতিয়া প্ৰাপ্তিৰ খনি খুলি গ'ল। য'ত প্ৰাপ্তি থাকে তাত টোপনি নাহে। য'ত প্ৰাপ্তি নাই তাত টোপনি আহে বা ভাগৰ লাগে বা আলস্য আহে। প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱত থাকা, সেয়া নিৰ্ভৰ কৰে গোটেই দিনটোৰ মননৰ ওপৰত। ভাল বাৰু!

যিয়ে স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণৰ সংবাদ পঠিয়াছে তেওঁলোকতো সন্মুখত লগ কৰিবই লাগিব কিন্তু এতিয়া যি দূৰত বহি আছে তেওঁলোককো বাপদাদাই সন্মুখত চাই আছে আৰু সন্মুখত চায়েই কথা পাতি আছে। এতিয়াও সন্মুখত আছা আৰু আগলৈও সন্মুখত থাকিবা। সকলোকে নাম সহকাৰে, সংবাদৰ সঁহাৰিৰ সৈতে স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ। সদায় তীব্ৰ উৎসাহ, তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থ কৰি থাকিবা আৰু আনকো তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থৰ প্ৰকল্পন বিয়পাই দি বায়ুমণ্ডলকে তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থৰ বনাই দিবা। পুৰুষাৰ্থ নহয়, "তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থ"। চলোতা নহয় উৰোতা। চলি থকাৰ সময় পাৰ হ'ল এতিয়া উৰা আৰু আনকো উৰুৱাই গৈ থাকা। ভাল বাৰু!

***বৰদান:-** ভাগ্যৰ ন-ন স্মৃতিৰ দ্বাৰা পুৰুষাৰ্থত ৰমণীয়তাৰ অনুভৱ কৰোঁতা স্বাস্থ্যৱান মনৰ অধিকাৰী হোৱা।

ব্ৰাহ্মণ জীৱনত শেষ জন্ম হোৱা হেতুকে শৰীৰ যিমানৈ দুৰ্বল বা ৰুগীয়া নহওঁক কিয়, কিন্তু মন সদায় স্বাস্থ্যৱান হয়। উৎসাহ-উদ্দীপনাত উৰি থাকোতা হয়। শক্তিশালী মনৰ লক্ষণ হ'ল - চেকেণ্ডত য'ত যাব বিচাৰে তাতে উপস্থিত হয়। সেয়ে সদায় নিজৰ ভাগ্যৰ গীত গাই উৰি থাকা। অমৃতবেলা পৰা ভাগ্যৰ নতুন নতুন কথা স্মৃতিত আনিবা। কেতিয়াবা কিবা প্ৰাপ্তিৰ কথা সন্মুখত ৰাখিবা, কেতিয়াবা আন কিবা... তেতিয়া পুৰুষাৰ্থত ৰমণীয়তা আহি যাব। আমনি নালাগিব, নতুনত্বৰ অনুভৱ কৰিবা।

***শ্লোগান:-** আগ পিছ ভাৱি চিন্তি কৰ্ম কৰা তেতিয়া সফলতা প্ৰাপ্ত হৈ থাকিব।

!!ওম শান্তি!!
